

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til forskjellige Tider har der af Regjeringen været forelagt Rigsdagen Forslag til Lov om Beskatningen af Brændevinsbrænding, hvorved navnlig tilsigtedes indført den Forandring i Beskatningen, at denne kom til at hvile paa det fremstillede Produkt i Stedet for paa de til Brændevinsbrændingen benyttede Redskaber. Det Maal, man ved en saadan Forandring havde for Øie, var foruden at skaffe Staten den Indtægt, der egentlig var tilsigtet ved Brænderibeskatningen, men som den forbedrede Teknik berøvede samme, dels at høre den store Uligenhed, som Redskabsafgiften medfører for de forskjellige Producenter, dels at stille Brændevinsbrænderen mere frit i hans Virksomhed end den nuværende Kontrol tillader, dels endelig frigjøre Landbrænderierne for det Tryk, som Konkurrencen med de store Fabrikker i Købstæderne udøvede paa dem, og som efterhaanden bragte dem til at ophøre med deres Drift.

Ligesom dette sidste Hensyn under de nuværende vanskelige Forhold for Landeindomsbesiddere turde gjøre sig gjældende med større Styrke end tidligere, saaledes har der for Regjeringen været en forøget Opfordring til paany at tage Spørgsmaalet om en Forandring i Loven af 7de Februar 1851, hvorpaa hele Brænderibeskatningen hviler, under Overveielse, derved at det ved Højesteretsdom af 21de Januar 1886 er statueret, at en Destillator, der havde benyttet sit Destillationsapparat til at fremstille Spiritus af bairisk Öl, ikke kunde drages til Ansvar, hvorved den Forudsætning, man hidtil er gaaet ud fra, at al Brændevinsbrænding af andre end de kontrollerede Brændevinsbrændere ogsaa i Byerne var ubetinget forbudt, har vist sig at være uholdbar. Uagtet der næppe i Kraft af denne Dom vilde kunne hævdes Ret til plammæssig Afbrænding af Öl, som ikke har passeret et afgiftsberigtiget Mæstekar, er der dog ved denne Dom frembragt en vis Usikkerhed med Hensyn til Statens ubetingede Ret til at kontrollere og oppebære Afgift af Brændevinstilvirkningen, og saavel for Statskassens som for de virkelige Brændevinsbrænderes Skyld maa det anses for nødvendigt at træffe Bestemmelser, der kunne bøde paa den Laksne, der saaledes har vist sig i Brænderilovgivningingen. Et simpelt Forbud mod Udvinning af Spiritus af Stoffer, som ikke have passeret et afgiftsberigtiget Mæstekar, eller ved andre end kontrollerede

Brændevinsbrændere vilde ikke uden nærmere Udførelse kunne indføres i den gjældende Lovgivning, der selvfølgelig gik ud fra den indtil Loven af 1851 bestaaende Afgiftslovgivning, som den modificerede, og den da bestaaende Næringslovgivning; og den ved Højesteretsdommen fremkaldte Usikkerhed vilde derfor sikkert fjernes ved en indgaaende Forandring af den hele Beskatningslovgivning. Herved undgaaes det at forbyde nogen Maade at indvinde Brændevin paa, som maatte findes hensigtsmæssig, saantidig med at den almindelige Brænderidrift stilles friere, og andre Virksomheder, som naturlig kunne forbindes med Brændevinsbrænding, ikke unødvendig behyrdes.

For ikke at lide yderligere Nedgang paa den alt nu i en Række af Aar stadig synkende Indtægt af Brænderiafgiften har man ikke turdet oversjøre den nuværende Afgift ligefrem i den nye Lov, hvilket nærmest vilde ske, naar man bibeholdt den nuværende Afgift af 2 Kr. pr. Td. Rarrum ved Beskatningen efter Rarrummet og satte Afgiften ved Beskatningen efter Udbyttet til 15 Ore pr. Rt. absolut Alkohol. Foruden at Brændevinsafgiften har en tydelig udtalt Tendens til stadig at aftage, maa man nemlig gaa ud fra, at Gjærfabrikanterne selvfølgelig ere de, der nærmest vilde benytte sig af Loven, og at der altsaa ogsaa af denne Grund vil finde en øieblikkelig Nedgang i Indtægten af Brænderiafgiften Sted, idet man vil gaa glip af den Indtægt, som nu fremkommer ved, at Gjærbrænderne erholde et mindre Udbytte af Brændevin pr. Td. Rarrum end de andre Brændevinsbrændere. Man har derfor troet at burde sætte Afgiften pr. Rt. absolut Alkohol til 25 Ore, svarende til 11,8 Ore pr. Rt. 8°, hvorved Gjærbrænderne vilde opnaa en Nedsættelse i Afgiften af c. 1,7 Ore pr. Rt. 8°, medens den nuværende Afgift for almindelige veldrene Brænderier kun er 7 a 7½ Ore pr. Rt. 8° Brændevin. Da en Afgift af 11,8 Ore pr. Rt. 8°, naar Udbyttebeskatning antages, naturligvis ikke vilde friste nogen af de sidstnævnte til at vælge denne, vil det være nødvendigt at sætte Rarrumsbeskatningen op til 3,25 Kr. pr. Td. Rarrum, hvilket svarer henholdsvis til 12 Ore og 11,6 Ore pr. Rt. 8° efter et Rarrudbytte af 27 og 28 Rt. et Udbytte, der naaes ved god Drift med de bedste Materialier, og hvorved der formentlig ikke kan være nogen Friistelse til at beholde Rarrums-